

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6Csp/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8422200390
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Baštová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2022:8422200390.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Baštovou v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanému: O. O., D.. XX.XX.XXXX, N. XXX XX S. XXX o zaplatenie sumy 2.125,17 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 611,19 eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 611,19 eur od 18.06.2019 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 40,- eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 20. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 20. dňa, toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenu Okresnému súdu Kežmarok dňa 23.02.2022 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2.125,17 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 30 % ročne zo sumy 1.759,65 eur od 18.06.2019 do zaplatenia, úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.105,17 eur od 18.06.2019 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 08.09.2016 uzavrel so žalovaným zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, obsahom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,- eur a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Žalovaný vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 2.406,26 eur tak, že sumu 2.349,56 eur čerpal výbermi hotovosti z bankomatov, platbami na vybraných obchodných miestach a platbami doplnkového poistenia a sumu 56,70 eur predstavujú poplatky, ktoré účtoval žalovanému v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Ďalej uviedol, že žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil a napriek zmluvne dohodnutým splátkam uhradil len sumu vo výške 1.738,37 eur. Na predžalobné výzvy nereagoval. Podľa žalobcovho tvrdenia v podanej žalobe v dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného vyhlásil dňa 17.06.2019 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného v celom rozsahu splatný. Žalovaný má preto po lehote splatnosti záväzky v celkovej výške 2.125,17 eur pozostávajúce

zo žalovanej sumy z titulu zvyšku úverovej istiny vo výške 1.759,65 eur, z titulu dlžných úrokov z úveru v sume 299,40 eur, z titulu dlžného poistného z úveru v sume 46,12 eur a z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 20,- eur. Žalobca okrem toho požaduje od žalovaného aj úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 30 % zo sumy 1.759,65 eur od 18.06.2019 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.105,17 eur od 18.06.2019 do zaplatenia.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, výpis z úverového účtu žalovaného, potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti spotrebiteľského a revolvingového úveru s kópiu doručenky, potvrdenie o prijatí splátok od žalovaného a výpis žalobcu z obchodného registra.

4. Žalovanému bola žaloba s prílohami spolu s uznesením na vyjadrenie sa k žalobe doručená do vlastných rúk dňa 15.03.2022. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

5. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 20.05.2022, na ktoré sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili s tým, aby súd pojednával v ich neprítomnosti. Nakoľko nebol podaný návrh na odročenie pojednávania ani dôvody jeho odročenia, súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu.

6. Žalovaný na pojednávaní súdu k žalobe uviedol, že vie, čo je predmetom sporu a predmetný úver si zobral na kúpu rádia, automatickej práčky a televízora. Potom mu prišla domov od žalobcu karta, ktorú používal a čerpal výbery, tak ako sú uvedené v potvrdení. Nevie koľko na predmetný úver uhradil, ale dosť veľa zaplatil. Potom prestal platiť, lebo už bola nižšia výplata a má rodinu, štyri deti. Žalovanú sumu by vedel splatiť v splátkach. Pri svojom výsluchu za účelom preukázania jeho majetkových pomerov uviedol, že momentálne pracuje v spoločnosti H. Z., S. U., kde má mesačný príjem vo výške 560,- eur až 590,- eur. Jeho manželka poberá rodičovské prídavky. Býva spolu so svojou rodinou u svokry v rodinnom dome, ktorej prispievajú na úhradu elektriny vo výške 70,- eur mesačne a vody vo výške 30,- eur mesačne. Má štyri deti vo veku od 1,5 roka do 12 rokov, z ktorých sú tri školopovinné a chodia aj na krúžky, s čím sú spojené výdavky. Okrem tejto pôžičky má ešte ďalšie dve, a to v Raiffeisen banke a Quatro -VÚB, avšak ani tieto pôžičky momentálne nespláca. Mal aj podlžnosti voči spoločnosti O2 Slovakia, ale to už splatil. Svoj dlh je ochotný splatiť v mesačných splátkach vo výške 40,- eur mesačne, okolo 20- teho dňa v mesiaci.

7. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby a všetkými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, nakoľko vykonanie žiadneho z nich nebolo stranami namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a žalovaný žiadne dôkazy nepredložil, zistil nasledovný skutkový stav:

8. Žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 08.09.2016 Zmluvu o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému revolvingový úver do výšky úverového rámca 5.000,- eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve. Úver bol žalovanému poskytnutý pri fixnej výške úrokovej sadzby 30,00 % p. a., RPMN predstavovala 34,49 % a poplatok za poistenie vo výške 4,99 %. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v mesačných splátkach vo výške min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- eur s tým, že splatnosť mesačnej splátky bola k 10.dňu v mesiaci. Prvá mesačná splátka bola splatná 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie revolvingového úveru. Aktuálna výška úverového rámca bola uvedená v sume 1.800,- eur, výška 1. čerpania revolvingového úveru bola v sume 1.530,- eur, cena tovaru alebo služby v sume 1.700,- eur, nakoľko priama platba predajcovi bola v sume 170,- eur. Výška čerpania revolvingového úveru bola 1.800,- eur s mesačnou splátkou 175,48 eur, s poplatkom za kreditnú kartu 0,00 eur, splatením revolvingového úveru v 12 rovnakých mesačných splátkach a s celkovou čiastkou k zaplateniu 2.105,76 eur.

9. Z výpisu z úverového účtu žalovaného na čl. 16 rub-19 spisu, potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov na čl. 15 rub- 16 spisu a potvrdenia o prijatých splátkach od žalovaného na čl. 47 rub spisu mal súd preukázané, že žalovaný vyčerpal celkovo sumu 2.349,56 eur výbermi hotovosti z bankomatov, platbami na vybraných obchodných miestach a platbami doplnkového poistenia a na úhradu vyčerpanej

sumy uhradil sumu v celkovej výške 1.738,37 eur, s tým, že posledná suma bola pripísaná na úhradu dňa 26.10.2018 a prvá nezaplatená splátka bola splátka za mesiac november 2018.

10. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 19.06.2019 žalobca oznámil žalovanému, že poskytnutý úver, a to ani po opakovaných výzvach na úhradu, nesplácal riadne a včas, a preto bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úver a ku dňu 17.06.2019 sa stal záväzok žalovaného splatný v celom rozsahu. Zároveň žalovaného vyzval na úhradu dlžnej sumy vo výške 2.125,17 eur zloženej z úverovej istiny vo výške 1.759,65 eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 345,52 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 20,- eur. Doručenkou na čl. 20 spisu preukázal, že zásielku prevzal žalovaný dňa 24.06.2019.

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 08.09.2016 (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z.) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

12. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

13. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

14. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
písm. g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
písm. l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

15. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
písm. b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

16. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 54 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá spotrebiteľská zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, pre ktorú je charakteristické, že v nej spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ a spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie, ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná. Uzatvorená zmluva je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

21. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd za to, že žaloba je čiastočne dôvodná. Je nesporné, že žalobca a žalovaný uzatvorili spotrebiteľskú zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, na základe ktorej žalovaný vyčerpал sumu 2.349,56 eur a na úhradu tejto sumy zaplatil doposiaľ sumu 1.738,37 eur. Súd má však za to, že tento úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko preskúmaním Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty z pohľadu dodržania zákonnej úpravy obsiahnutej v zákone č. 129/2010 Z. z. zistil, že zmluva neobsahuje údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z.. Zo zmluvy nemožno jednoznačne určiť, v akej výške úverového rámca bol žalovanému poskytnutý úver, keď v tlačive zmluvy v bode 1. je uvedené, že výška úverového rámca je 5.000,- eur, ďalej, že aktuálna výška úverového rámca je 1.800,- eur, ďalej, že výška 1. čerpania revolvingového úveru je 1.530,- eur a cena tovaru alebo služby bola 1700,- eur (po odpočítaní priamej platby predajcovi v sume 170,- eur), pričom žalovaný v skutočnosti vyčerpал sumu 2.349,56 eur. Túto nezrovnalosť nie je možné odstrániť výkladom, nie je možné teda ustáliť aký úverový rámec si strany vlastne dohodli. Keďže v zmluve sú uvedené tri rôzne údaje o celkovej výške úveru, resp. úverového rámca, hoci v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. musí byť uvedený ako jeden údaj o celkovej výške úveru, a to jasne, určito a zrozumiteľne, čo platí aj pre revolvingový úver, keďže zákon žiadnu výnimku pre takýto typ úveru nestanovuje (nieť dôvodu na to, aby nebolo možné priamo v zmluve jednoznačne a presne určiť výšku úverového rámca), súd má za to, že použité vyjadrenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je v súlade s podstatou, zmyslom a účelom ustanovenia § 9 ods.2 písm. g) zákona (podporne pozri tiež napr. rozsudok Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 30.6.2016 sp. zn. 7C/928/2015 alebo rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 22.3.2016 sp.zn.7C/325/2014).

22. Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty neobsahuje ani konkrétne, zrozumiteľne, určito a jasne uvedenú výšku mesačnej splátky úveru. V zmluve sa uvádza, že žalovaný sa zaväzuje vyčerpaný úver splácať v mesačných splátkach vo výške min. 5 % z dlžnej čiastky

zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- eur, pričom tieto sú splatné vždy k 10.dňu v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu revolvingového úveru. Pokiaľ zákon vyžaduje, aby každá zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala určenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a poplatkov, potom niet dôvodu, prečo by uvedené údaje nemala obsahovať i zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, keď pre tento typ úveru zákon nestanovuje žiadne výnimky a odchýlky. Zmluva o spotrebiteľskom úvere, revolvingový úver nevynímajúc, okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Nemôže tak byť žiadnej pochybnosti o tom, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia predmetnej zmluvy, bolo tiež uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Vzhľadom na daný typ úveru bolo úplne nevyhnutné presne uviesť výšku splátky zrozumiteľne a tiež aj jej zložky, keď napr. je rovnaký úrok pre rôznu výšku úverového rámca od 1.530,- eur až do 5.000,- eur. Aj vzhľadom na v zmluve uvedené poistenie bolo dôležité rozčleniť splátku aspoň percentuálne aby spotrebiteľ vedel, či platí v splátke aj poistné, alebo nie, koľko platí na úrok, koľko na istinu, poplatky, vzhľadom na znenie zmluvy, keď aj z predloženého rozpisu - výpisu z úverového účtu žalovaného na čl. 16 rub-19 spisu vyplýva, že raz bola v splátke istina vo výške 19,86 eur, úrok vo výške 35,95 eur, poistenie vo výške 4,19 eur a následne istina vo výške 23,82 eur, úrok vo výške 43,15 eur, poistenie vo výške 5,03 eur, neskôr istina vo výške 24,34 eur, úrok vo výške 42,63 eur, poistenie vo výške 5,03 eur a pod., pričom sa stále menila výška splátky istiny, úroku aj poistenia. Navyše od poskytnutia úveru do dňa 10.11.2018 bola splátka predpisovaná vo výške 72,- eur a od dňa 10.12.2018 vo výške 84,- eur. Nemôže byť vecou svojvoľne veriteľa, na aké zložky započíta tú ktorú úhradu. Je fakt, že výška splátky v prípade revolvingového úveru, kde nie je vopred zrejmé, ako bude dlžník poskytnutý úverový rámec opakovane čerpať, by len ťažko mohla byť vyčíslená pevnou sumou ako pri klasickom úvere a teda je namieste určenie výšky mesačnej splátky percentom z vyčerpanej dlžnej sumy. No nemôže stačiť, ak je v zmluve uvedená len celková výška splátky. V splátke by mala byť oddelene uvedená výška splátky istiny, výška splátky úroku a výška splátky poplatkov (teda v tomto prípade - aká percentuálna časť takto určenej splátky bude pripadať na splácanie istiny, aká časť na splácanie úrokov a aká časť na splácanie prípadných poplatkov). Podľa zistenia súdu to však v danom prípade tak nebolo a požiadavka na presnosť vyžadovaná uvedeným ustanovením splnená preto nie je. Uvedenie časti (percentuálnej časti), ktorá z každej splátky pripadá na splatenie vyčerpanej istiny, na splatenie úrokov a splatenie prípadných poplatkov, je podľa súdu potrebné i preto, aby veriteľ nemal možnosť celú zaplatenú splátku (teda 100% z nej) použiť na úhradu úrokov (prípadne poplatkov). Neuvedenie tejto náležitosti by mohlo spôsobiť, že hoci dlžník spláca revolvingový úver, istina prakticky jeho splátkami splácaná nie je, nakoľko ním uhrádzané splátky sa používajú v celom rozsahu na úhradu príslušenstva, z ktorého dôvodu nedochádza k poníženiu dlžnej istiny. Okrem toho je súd toho názoru, že čo sa týka určenia výšky každej mesačnej splátky a to spôsobom, že mesačná splátka činí min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- eur, tak takéto určenie výšky splátky je pre bežného spotrebiteľa len ťažko zrozumiteľné. Keďže náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona musia byť uvedené priamo v zmluve, pre ktorú zákon predpisuje písomnú formu, ich neuvedenie v nej nemôže zhojiť to, že veriteľ napr. zašle dlžníkovi poštové poukážky s uvedením výšky splátky, keďže ide o náležitosť, ktorá zo zákona musí byť uvedená priamo v písomnej zmluve. Čím zložitejšie je ustanovený spôsob výpočtu každej jednej splátky, tým vyššie je riziko, že dlžník nebude splátky splácať v správnej výške, riadne, a to navyiac, keď zákon vyslovene vyžaduje, aby bola určito a presne vymedzená výška splátok. Preto súd má za to, že na túto časť zmluvy určujúcu výšku celej mesačnej splátky nemožno prihliadať, nakoľko neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č.129/2010 Z. z. (napr. rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 23.6.2016 sp.zn.13C/66/2016, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.9.2016 sp.zn.7Co/281/2016, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.1.2016 sp.zn.7Co/694/2015 a rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.6.2016 sp.zn.1Co/662/2015).

23. Účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý a zavádzajúci, keď v Zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere sú v súvislosti s výškou úveru, resp. úverového rámca uvedené až tri rôzne údaje a keď k inak jednoduchému a nesmierne dôležitému údaju o výške mesačnej splátky by sa pri nej spotrebiteľ mal komplikovane dopracovávať túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany. Vzhľadom k tomu, že Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty

uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným neobsahuje obligatórne obsahové náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. g), písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. je potrebné úver s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. považovať za bezúročný a bez poplatkov.

24. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu, že žalovaný z poskytnutého úverového rámca vyčerpал sumu 2.405,26 eur, súd považuje za potrebné uviesť, že toto tvrdenie žalobcu nepreukázal. Z dôkazu predloženého žalobcom na čl. 15 rub- 15 spisu Potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov vyplýva, že žalovaný vyčerpал celkovo sumu 2.349,56 eur, pričom sám žalobca v podanej žalobe uviedol, že sumu 56,70 eur predstavujú poplatky v súlade s úverovou zmluvou. Súd teda na rozdiel od žalobcu, za výšku reálne vyplatenéj sumy revolvingového úveru považoval len sumu 2.349,56 eur, keďže suma 56,70 eur ako poplatky nemôže byť považovaná za súčasť výšky úveru (viď legálna definícia celkovej výšky spotrebiteľského úveru v § 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. ako aj rozsudok SD EÚ vo veci C-377/14, ktorý vo výroku rozsudku v bode 3. výslovne uviedol, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené).

25. Z predložených dôkazov je teda nesporné, že žalovaný vyčerpал sumu 2.349,56 eur a nikým a ničím nebolo spochybnené tvrdenie žalobcu, že na túto sumu uhradil žalovaný sumu 1.738,37 eur. Vzhľadom k tomu, že poskytnutý úver je z vyššie uvedených dôvodov bezúročný a bez poplatkov, má žalobca nárok len na vrátenie úverovej istiny predstavujúcej rozdiel medzi reálne poskytnutou, resp. vyčerpanou sumou úveru žalovaným a reálne vykonanými úhradami, t. j. vo výške 611,19 eur. Nakoľko v priebehu konania nebolo spochybnené tvrdenie žalobcu, že žalovaný sumu 611,19 eur od podania žaloby do vyhlásenia rozsudku nezaplatil, súd v časti o zaplatenie sumy 611,19 eur žalobe vyhovel.

26. V ostatnej časti nárokov žalobcu súd žalobu zamietol. Žalobca uplatňoval v konaní popri dlžnej úverovej istine a úrokoch, na ktoré mu pre bezúročnosť úveru nárok nevznikol aj ďalšie nároky. Tieto nároky predstavujú sumu 1.493,98 eur a pozostávajú z dlžných úrokov z úveru vo výške 299,40 eur, poisťného vo výške 46,12 eur, poplatkov vo výške 56,70 eur a sumy 1.091,76 eur, ktorú žalobca vyčíslil ako súčasť zvyšku dlžnej úverovej istiny. Aj v tejto časti súd žalobu zamietol, nakoľko túto zmluvu posúdil ako bezúročnú a bez poplatkov. Z logiky a účelu ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je zrejmé, že ak chýbajú v zmluve náležitosti spôsobujúce tento následok, nemá spotrebiteľ povinnosť veriteľovi platiť nič nad rámec skutočne mu poskytnutých peňažných prostriedkov s výnimkou prípadných sankcií za omeškanie s ich vrátením. Z týchto dôvodov súd žalobcovi ani nárok na zaplatenie sumy 46,12 z titulu „poisťného“ nepriznal, pretože navyše mal za to, že dohodnutie výšky poisťného v zmluve iba ako 4,99 % nevedno z čoho, teda či z výšky úveru, či z výšky splátky, ak áno z akej, je neurčité a nezakladá nárok na poisťné.

27. Z logiky a účelu ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je zrejmé, že ak chýbajú v zmluve náležitosti spôsobujúce tento následok, nemá spotrebiteľ povinnosť veriteľovi platiť nič nad rámec skutočne mu poskytnutých peňažných prostriedkov s výnimkou prípadných sankcií za omeškanie s ich vrátením. Súd preto zamietol žalobu aj v časti požadovaných úrokov a pre úplnosť uvádza, že sa to týka aj úrokov za dobu po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, nielen z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ale aj s poukazom na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98 a uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 476/2012 z 18.09.2012, podľa ktorých veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania.

28. Žalobca si okrem istiny v spore od žalovaného uplatnil aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 20,- eur, ktoré v podanej žalobe bližšie neodôvodnil.

29. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

30. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky sú spravidla trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky, a to v predsúdnom štádiu (napr. zaobstaranie znaleckého posudku objasňujúceho vznik a výšku škody, cestovné náklady a iné obdobné náklady, ktoré priamo súvisia s uplatnením pohľadávky). Tieto náklady sa musia týkať zročnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania. Aby boli ako príslušenstvo priznané, je nevyhnutné, aby veriteľ popísal, o aké náklady ide, ako vznikli a preukázal ich skutočnú výšku. Veriteľovi možno priznať len skutočné náklady, ktoré mu v súvislosti s uplatnením danej pohľadávky vznikli, pričom žalobca je povinný každú položku nákladov súdu preukázať. Nemožno považovať za postačujúce, ak si veriteľ urobí rozpis, t. j. generálny výpočet nákladov, aké náklady mu v priemere vznikajú pri vymáhaní určitých pohľadávok, resp. určitých spôsoboch uplatňovania a túto priemernú výšku si uplatňuje ako príslušenstvo každej pohľadávky, kde k uplatneniu pristúpi. Ako príslušenstvo pohľadávky možno priznať len skutočne vynaložené náklady. Povinnosť tvrdenia a preukázania rozhodujúcich skutočností ohľadne vzniku nákladov (dôkazné bremeno) je na žalobcovi, ktorý v prípade, ak nepopíše podstatné okolnosti sporu, prípadne nepreukáže svoje tvrdenia, nemôže byť v spore úspešný. Žalobca je tzv. "pánom sporu", sám musí v žalobe uviesť, aký nárok si voči žalovanému uplatňuje, z akých skutkových okolností tento nárok vyvodzuje a musí ho preukázať. Z listinných dôkazov predložených žalobcom vynaloženie nákladov v celkovej výške 20,- eur v súvislosti s uplatnením predmetnej pohľadávky nevyplýva. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že v tejto časti žalobca neunesol dôkazné bremeno.

31. Súd k predmetným nákladom navyše uvádza, že ak by zákonodarca zamýšľal priznať veriteľom v občianskoprávných spotrebiteľských vzťahoch paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky bez potreby preukázať do posledného centu ich konkrétnu skutočnú výšku, bol by to v zákone explicitne vyjadril tak, ako to urobil vo sfére obchodných záväzkových vzťahov, kde počnúc dňom 1.2.2013 zapracovaním nového ustanovenia § 369c do Obchodného zákonníka veriteľom pri omeškaní dlžníka priznal aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia a dokazovania ich skutočnej výšky. Dôvodová správa k tejto zmene uvádza, že ide o náhradu administratívnych interných monitorovacích nákladov, ktoré vznikajú pri kontrole dodržiavania zmluvných záväzkov (náklady na vedenie evidencie pohľadávok, náklady súvisiace s telefonickou alebo písomnou urgenciou dlžníka, táto však nie je podmienkou pre vznik nároku na paušálnu náhradu nákladov). Aj z výslovného vylúčenia tejto úpravy na záväzky zo spotrebiteľských zmlúv v prípadoch, kde dlžníkom je spotrebiteľ (§ 369c ods.2 Obchodného zákonníka), je ale zrejmé, aký dôraz zákonodarca kladie na to, aby v spotrebiteľských vzťahoch nároky voči spotrebiteľom boli jednoznačne čo do základu aj výšky preukázané v plnom rozsahu, teda do posledného centu.

32. Vzhľadom na neunesenie dôkazného bremena ohľadne preukázania základu a výšky konkrétnych nákladov, súd tieto náklady žalobcovi nepriznal a druhým výrokom žalobu v prevyšujúcej časti zamietol aj v časti týchto nákladov.

33. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

34. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

35. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

36. Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, preto má žalobca nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania. Podľa citovaných ustanovení vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Výška základnej úrokovej sadzby ECB k prvému dňu omeškania činila 0,00 %. Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 611,19 eur od 18.06.2019 do zaplatenia. Súd zamietol žalobu v časti úrokov z omeškania vzťahujúcich sa k sume zamietutej istiny z tých istých dôvodov, z ktorých zamietol žalobu aj v časti tejto istiny.

37. Žalovaný na pojednávaní požiadal o možnosť splácať prisúdenú sumu v splátkach z dôvodu zlej finančnej situácie. Súd preskúmal jeho žiadosť v súlade s § 232 ods. 3 a 4 Civilného sporového poriadku a povolil mu splácať dlžnú sumu s príslušenstvom v splátkach vo výške 40,- eur mesačne. Súd mal za to, že výška splátok je aj vzhľadom na pomery žalovaného v súlade so zásadou spravodlivej ochrany práv podľa čl. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku, keď zároveň určil, že omeškanie s plnením jednej splátky bude mať za následok splatnosť celého plnenia. Súd tak rozhodol z dôvodu finančnej situácie žalovaného, keďže je podľa jeho výpovede a taktiež aj podľa odpovede na lustráciu v Sociálnej poisťovni síce zamestnaný v spoločnosti H. Z., s. r. o. od 01.08.2020 a jeho posledný vymeriavací základ za mesiac apríl 2022 bol vo výške 574,08 eur, avšak má štyri nepĺnoleté deti, z ktorých tri sú školopovinné a jeho manželka nepracuje, nakoľko je na rodičovskej dovolenke. Žalovaný nemá vykonávané žiadne zrážky zo mzdy, na Okresnom súde G. nie je voči nemu vedené žiadne iné súdne konanie, a preto je predpoklad, že sumu v stanovených mesačných splátkach bude uhrádzať. Ťažkú majetkovú situáciu žalovaného súd nijako nespochybňuje, avšak sám si zobral úver a teda má vedomosť o tom, že ho musí splácať. Aj pri povolení splátok súd musí dbať na to, aby nedochádzalo k neúmernému zvýhodňovaniu žalovaného ako dlžníka na úkor žalobcu ako veriteľa. Súd mal preto za to, že prípadné nevyhovenie žiadosti žalovaného o splátky by malo horší dopad na jeho celkové majetkové postavenie v porovnaní s dopadom na žalobcu, ktorý je obchodnou spoločnosťou s rozsiahlym predmetom činnosti, okrem iného aj poskytovaním spotrebiteľských úverov. Na druhej strane žalovaný nie je schopný uhradiť celú žalovanú sumu jednorazovo bez toho, aby vážnym spôsobom bolo ohrozené zabezpečenie jeho základných životných potrieb a potrieb jeho rodiny.

38. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, keď žalobca aj žalovaný boli v časti úspešní, pretože žalobe v porovnaní s uplatneným nárokom bolo v časti vyhovené a v časti bola zamietnutá. Žalovaný nárok bol v sume 2.125,17 eur, pričom v súdom priznanej sume 611,19 eur mal úspech žalovaný, keďže žaloba bola zamietnutá v sume 1.513,98 eur. Podľa pomeru úspechu v spore tak vznikol nárok na náhradu trov konania žalovanému, ktorý si však náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu mu žiadne preukázateľné trovy nevyplývajú, preto súd v súlade s procesnou ekonómiou podľa čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku nevyhradil rozhodnutie o výške trov konania samostatnému uzneseniu, ale rozhodol tak, že náhradu trov konania žalovanému nepriznal (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.